

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दत्तवैर्वैरलब्धैः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ स्वसैन्यं स्वसैन्योपरिभागं उत्सृज्य ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

ततः पावकसंकाशैः शरैराशीविषोपमैः ॥ वानराणामनीकानि विभेदसमरे प्रभुः ॥ ४२ ॥ अष्टादशशरैस्तीक्ष्णैः सविध्वागंधमादनं ॥
विव्याध नवभिश्चैव नलंदूरादवस्थितं ॥ ४३ ॥ सप्तभिस्तु महावीर्यमैदं मर्मविदारणैः ॥ पंचभिर्विशिखैश्चैव गजविव्याध संयुगे ॥ ४४ ॥
जाववंतं तु दशभिर्नीलं त्रिंशद्विरेव च ॥ सुग्रीवमृषभं चैव सौगदं द्विविदं तथा ॥ ४५ ॥ घोरैर्दत्तवैरस्तीक्ष्णैर्निष्प्राणानकरोत्तदा ॥ अन्या
नपित दामुस्यान्वानरान्बहुभिः शरैः ॥ ४६ ॥ अर्दयामास संक्रुद्धः कालाग्निरिव मूर्च्छितः ॥ सशरैः सूर्यसंकाशैः सुमुक्तैः शीघ्रगामिभिः
॥ ४७ ॥ वानराणामनीकानि निर्ममंथ महारणे ॥ आकुलां वानरीं सेनां शरजालेन पीडितां ॥ ४८ ॥ हृष्टः स परयाप्रीत्या ददर्श क्षतजो
क्षितां ॥ पुनरेव महातेजाराक्षसेन्द्रात्मजो बली ॥ ४९ ॥ संसृज्य बाणवर्षं च शस्त्रवर्षं च दारुणं ॥ ममर्द वानरानीकं परितस्त्विन्द्रजिह्वली
॥ ५० ॥ स्वसैन्यमुत्सृज्य समेत्य तूर्णं महाहवे वानरवाहिनीषु ॥ अदृश्यमानः शरजालमुग्रं वर्ष नीलांबुधरो यथांबु ॥ ५१ ॥ तेशक्रजि
ह्वाणविशीर्णदेहमायाहताविस्वरमुन्नदंतः ॥ रणे निपेतुर्हरयोद्रिकल्पायथेन्द्रवज्राभिहतानगेंद्राः ॥ ५२ ॥ ते केवलं संददृशुः शिताग्रा
न्बाणान्त्रणे वानरवाहिनीषु ॥ मायाविगूढं च सुरेंद्रशत्रुं न चात्र तं राक्षसमप्यपश्यन् ॥ ५३ ॥ ततः सरक्षोधिपतिर्महात्मा सर्वादिशोबा
णगतैः शिताग्रैः ॥ प्रच्छादयामास रविप्रकाशैर्विदारयामास च वानरेंद्रान् ॥ ५४ ॥ स शूलनिस्त्रिशपरश्वधानिव्याविद्ध दीप्तानलसप्र
भाणि ॥ सविस्फुलिंगोज्ज्वलपावकानिव वर्षतीव्रं प्लवगेंद्रसैन्ये ॥ ५५ ॥ ततो ज्वलनसंकाशैर्बाणैर्वानरयूथपाः ॥ ताडिताः शक्रजिह्वाणैः
प्रफुल्लाडवकिंशुकाः ॥ ५६ ॥

प्रफुल्लाः किंशुका इवासन्निति शेषः ॥ ५६ ॥